

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
18:01	18:58	19:33
17:46	18:56	19:36
17:53	18:57	19:34

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

אין דבר העומד בפני התשובה

לא משנה איפה היית ומה עשית אפשר לעשות תשובה בכל מקום ובכל מצב

סוכה של אמונה

חג הסוכות, כל כולו הוא 'חבוקה' ודבוקה בך' – במלכו של עולם. כל יהודי יוצא מהבית שהוא בנה לעצמו, מהבית אותו תכנן והוא 'שלו', מהתפיסה לפיה יש לו צל משלו, יש לו הגנה משלו מפני החום והקור, ויש לו מה שעוטף אותו – מה שהוא יצר במו ידיו. פתאום בבית אחת אנו יוצאים מכל החשיבה הזו, ומבינים כי אין כמו להיות בידיים של אבא – בצל שלו, בבית שהוא קבע, מוגנים ומחובקים בידי, נתונים בחיקו ומחוברים אליו באמת.

וזה – זה באמת משמח. כי כל הדאגות שיש לנו, כל ההתמודדויות שאנו חווים, כל חוסר הוודאות שאופף אותנו – כל אלה מעכירים את מצב רוחנו, כי אנו חשים לחוצים, מתוחים ומודאגים, כאילו עלינו מוטל לפתור ולסדר, לתכנן ולפעול, לעשות ולהתמודד. אולם ברגע שאנו מבינים שאנו בידיים של אבא גדול וחזק, ברגע בו הלב שלנו מפנים שאנו נתונים בידי אב רחום שמנהל את העולם – ננסכת שלוה בלבנו, אנו חשים מוגנים ורגועים מתמיד, ואז נקל עלינו לשמוח ולהיות מאושרים!

אדם עשוי להיות מודאג או מתוח – רק כאשר הבעיות הן שלו, העול לפתרון מוטל עליו, המשימה היא 'שלו'. כאשר האדם יודע שהוא בידיים טובות ושהוא מונח בצילו של אב רחום – אין לו דאגות או לחץ, כולו שליו, רגוע ושמח. תינוק בוכה כאשר הוא חש אבוד, כשהוריו אינם לידו, כשהוא חושב שעליו לגדול בכוחות עצמו. כשהוא בידיים של אבא – הוא מחייך חיוך מתוק וחינני, שמח ומאושר, הרי הוא בידיים הטובות ביותר!

וככל שנתחבר לביטחון הזה במשמעותו העמוקה, ככל ששמחתנו בחג הזה תנבע מביטחון מלא ומהישענות מושלמת על אבא שבשמים – כך הביטחון הזה ימלא את ליבנו בשמחה עצומה גם בשנה הזו, ויקוים בנו 'ושמחת בחגך והיית אך שמח'! (הרב אשר קובלסקי)

לו וישמע תחינתו וישיבהו". ואומרים חז"ל שהיה הסיור שהיה בתוכו מתרומם ונוסע, כמו מזל"ט... לקח אותו עד לירושלים!

שואלים המפרשים, האדם הזה כזה חוטא, לא פונה אליך גם בעת צרה, וגם כשהוא פונה לקב"ה הוא עושה תרגילים, למה הקב"ה שומע לו? אומרים המפרשים: פתחו לי פתח כפתחו של מחט, כמה זה מחט? כלום! היתה תזוזה אצל מנשה, הרי בתחילה לא רצה להזכיר את הקב"ה אפילו עם תרגילים! היתה אצלו תזוזה! הוא הסכים להזכיר את השי"ת ולהתפלל אליו! חודו של מחט היתה לו, זה מספיק! פחד פחדים!! הוא אז, מגיע לו שתתקבל תפילתו ונעשה לו נס, ועוד איזה נס!!

ומכאן רואים שני דברים: אין יאוש! אין איש מאיתנו שירד כזו ירידה גדולה כמו מנשה, כלנו צדיקים ביחס אליו, ובכ"ז הקב"ה מקבל אותו, אין יאוש בעולם, כל עוד אתה חי אתה יכול לתקן.

לא יאמר אדם כל עוד הנר דולק אני אתקן, אחזור בתשובה בגיל שישים, כי "האומר אחטא ואשוב אין מספיקים בידו לעשות תשובה", מי יאמר בכלל שתחיה. אנו למדים ממנשה לא להתייאש, מכל מצב אפשר להתרומם. דבר שני לומדים אנו ממנשה, שלא מספיק לשמוע, צריך לזוז, ואפילו תזוזה קלה ביותר מועילה ופריה רב! תשובה פותחת כל השערים העליונים. יש כאן ארבע-חמש מכוניות מבית שמש, יש באים מבאר שבע אשדוד וגם מנהריה, זו תזוזה!! אשריכם ישראל!! פתח לי כחודו של מחט, תראה לי שאתה אז! לא לומר "שמענו אותך". ואם אין תזוזה קורה אסון, יש פס אדום ומסוכן. הקב"ה אומר תראה לי שאתה אז, ברכת המזון אחרת, תפילה אחרת, שבת, תפילין, בין אדם לחבירו ובין אדם למקום.

למה להיות מזוייפים? תשאל את עצמך, למה אני מזוייף. אם ה' הוא האלקים לכו אחריו כל השנה כולה, למה אתה בא לבית כנסת ביום כיפור? פוחד מ"מי יחיה ומי ימות", מזוזה אתה שם בפתח הבית? אתה מאמין! אמונה לחצאין אינה אמונה, אם אתה מאמין בקב"ה תאמין עד הסוף.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מנשה מלך ישראל היה חוטא ומחטיא את הרבים, כמו שכתוב "מלבד חטאות מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה... על כל הכעסה אשר הכעיסו מנשה... כי הוא אמון הרבה אשמה... וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פה לפה" ומפרשים חז"ל שהרג את ישעיהו הנביא שהיה שקול כמשה דכתיב ביה פה אל פה אדבר בו. כתיב וידבר ה' אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ויבא עליהם את שרי הצבא אשר למלך וילכדו את מנשה בחחים. מהו בחחים בכירו מניקייא. א"ר לוי מולא של נחושת - סיר גדול, של נחושת המוליך חום שאין כמוהו!! - עשו לו ונתנו אותה בתוכה והיו מסיקין תחתיו כיון שראה שצרתו צרה לא הניח ע"ז בעולם שלא הזכירה - הוא על האש, והוא לא פונה לקב"ה, הוא פונה לכל ע"ז בעולם ולא לקב"ה - כיון שלא הועיל לו כלום - הוא עומד להתבשל, שימו לב, כיון שראה שהוא עוד מעט הופך לשניצל, צרתו צרה ואף אחד לא ענה לו, - אמר זכור אני שהיה אבי מקרא אותי את הפסוק הזה בבית הכנסת "בצר לך ומצאון כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם" הרי אני קורא אותו אם עונה אותי מוטב ואם לאו הא כל אפיא שוין. - רשע ומרשיע, שעבד כל עבודות זרות שבהיכל, והחטיא את הרבים, ואח"כ מתפלל לכל ע"ז שבעולם, וגם כשפונה בסוף לקב"ה הוא עושה "תרגילים", אם תענה לי מוטב ואם לאו לא. - והיו מלאכי השרת מסתמין את החלונות שלא תעלה תפילתו של מנשה לפני הקב"ה והיו מלאכי השרת אומרים לפני הקב"ה רבונו של עולם אדם שעבד ע"ז והעמיד צלם בהיכל אתה מקבלו בתשובה!! - בעת צרה אדם מתפלל בכל הכח, ואעפ"כ רצו מלאה"ש לסתום החלונות כדי שלא תשמע התפילה של מנשה, ומי איכא חברותא כלפי שמיא שהוא עושה "תרגילים" ותנאים עם הקב"ה?

שנים עשר חלונות יש בשמים, וכנגדם יש עניין לעשות בבית הכנסת י"ב שערים - אמר להן אם אני מקבלו בתשובה הרי אני נועל את הדלת בפני כל בעלי תשובה. - והרי אין דבר העומד בפני התשובה! - מה עשה לו הקב"ה חתר לו חתירה מתחת כסא הכבוד שלו ושמע תחינתו כמו שכתוב: "ויתפלל אליו ויעתר

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מליון שקל חוב

היתה הסיבה, מה שחשוב שלראשונה נוצר פתח של תקווה. כעת יוכל ר' אלחנן לפתוח את העסק מחדש, בתחום ובאזור שהוא מכיר ויודע, וכמובן רק אם יהיה לו כסף להשקיע.

ההזדמנות הזרימה לו כחות ומרץ, הוא ניסה לגייס הון, לעניין משקיעים וידידים. אך לשווא. השבועות נמשכו באיטיות ועדיין לא התרחש כל שינוי במצבו העגום.

בינתיים הגיע ובא יום ההילולא של האור החיים הקדוש. ר' אלחנן נסע לציון, הוא זכה לסיים השנה את כל ספר האוה"ח, ועתה מיחל הוא ומתחנן, מוריד שוב דמעותיו כמעין המתגבר - פתח לנו שער כי פנה יום.

השמש במרומי הר הזיתים עמדה כבר באמצע השמים, הגיעה שעת רצון ורחמים. תפילתו בקעה רקיעים. נאמן בעל המלאכה לתת שכר הפעולה ונאמנים הצדיקים להמליץ זכות על צאן מרעיתם. עדיין יש שהות ביום.

בדרכו חזרה מהציון התקשר אליו גיסו מאמריקה. ר' אלחנן ניסה לעניין אותו בעבר בהשקעה בעסק, אבל זה כלל לא דיבר אליו. אבל עכשיו נגהה עליו לפתע רוח ממרומים. הוא הבטיח לו בו במקום ארבעים אלף דולר להקמת העסק מחדש.

ר' אלחנן הקים את החנות בכסף שקיבל, וברכת ה' עמדה לו הפעם מעל ומעבר למצופה. העסק משגשג והולך זה כמה שנים ומניב רווחים מצויינים. החובות מתגמדים והולכים והאור שנראה בקצה המנהרה רק הולך וגובר, הולך חוזר.

כאשר סיפר את הדברים לאותו משפיע, נענה הלה ואמר שהתפעלותו אינה מכך שהסגולה עשתה פירות (זה לא חידוש שהאוה"ח הוא בעל מופת...), אלא מהעקבות הבלתי מתפשרת להמשיך בלימוד, למרות שעד הרגע האחרון שום דבר כמעט לא השתנה.

כאשר יהודים מחבבים את הצדיקים ודבריהם הקדושים, כאשר מאמינים הם בכוח הגדול ולא מתבלבלים משום דבר - זו כנראה הסגולה הגדולה ביותר.

מקובלת בשעתו בין אנשי ירושלים של מעלה. סגולה הרבה יותר קשה ומורכבת מאשר השקית המונים במיץ ענבים. ואשר למתמיד בה מובטחות ישועות גדולות.

זה דבר הסגולה הירושלמית: עולים לציון ביום ההילולא ומקבלים ללמוד מדי שבת בשבתו את כל דברי האוה"ח על הפרשה, וכך מסיימים את הספר כולו עד יום ההילולא הבא. הרב הוסיף וסיפר מעשיות שונות שהתהלכו בירושלים על כחה הגדול של סגולת הפלא שאינה חוזרת ריקם.

הדברים תפסו את לבו של מידענו. מה לך נרדם? אמר לעצמו בהתעוררות. קום וסע אל ציונו של איש האלוקים וקבל על עצמך את הלימוד הסגולי. הוא נמשך לציון האוה"ח הקדוש ולתורתו המאירה. נשמתו כאילו לוחשת לו ששם טמונה ישועתו.

יחד עם כל ההמונים שפקדו את הציון באותה שנה, עמד גם פושט הרגל והתייחד עם אלוקיו שבצרתו לו צה. הוא שפך לבו בבכיות עצומות וזעק אל הקב"ה בכל כחו. לאחר מכן קיבל על עצמו את לימוד האוה"ח השנתי בדיוק כפי ששמע מהרב, דבר לא החסירה.

הוא חזר לביתו כשתקווה חדשה ממלאה את לבו, אבל גם עם משימה לא פשוטה: פעמים שהאוה"ח כתב דברים ארוכים ומסובכים ולא תמיד הדברים קלים וחורמים. אבל ר' אלחנן הסתער על העניין במלוא המרץ. פעמים רבות היה מתחיל ללמוד מיד לאחר סעודת שבת בבוקר, כאשר עיני כל הבריות נעצמות מאליהן ומקיימים בעצמן שינה בשבת תענוג, או אז היה מתגבר כארי והוגה בריכוז בספר הקדוש.

זה לא היה אמור להיות כל כך קשה, אם-איך נאמר - העסק היה מניב תוצאות מידיות. לעומת הרווח הכלכלי המצופה, אפשר עוד להקריב מנוחת צהריים של שבת. אולם עברו כבר חודשי הקיץ, תקופת החגים גם כן, החורף בעיצומו, ושום סימן לשינוי עוד לא נראה ברקע.

אבל המציאות לא ריפתה את ידיו. הוא המשיך ללמוד בקביעות וביגיעה, שומר בקפדנות ובאמונת תום על הקבלה החשובה.

ראש חודש ניסן הגיע. לאוזניו של ר' אלחנן התגלגלה שמעה מרעשה. היהודי שפתח את העסק התואם לשלו עזב במפתיע את הארץ. לא משנה מה

אברך רך בשנים, הצליח לעשות בזמן מועט - מה שאנשים אחרים לא עושים במשך כל החיים. בשנות העשרים לחייו הספיק לצבור חוב של למעלה ממיליון שקלים. לא יאומן כי יסופר.

כיצד אירע כדבר הזה? כיצד פרצה התסבוכת? ובעיקר מה היה הפתרון המקורי שהצליח להפוך לבסוף את הקערה על פיה? על כך בסיפור שלפניכם: ר' אלחנן הוא בעל כישורים עסקיים טובים. זמן מה לאחר נישואיו הוצרך מכורח הנסיבות לצאת אל חיי המעשה. עמדו בפניו האופציות השגרתיות, אבל הוא נמשך לעולם העסקים. תחום מסוים סקרן אותו כבר מגיל צעיר. רבות חקר ולמד את הנושא באופן פרטי עד שהכירו והבינו היטב. אט אט התבשל בו הרעיון לפתוח עסק עצמאי.

בשנות העשרים לחייו כבר השיק לתפארה בית עסק מכובד ורב רושם הבנוי לתלפיות. לבו הלם בהתרגשות ובצפייה והוא נשא תפילה שהנטיעה תצמיח פירות טובים. אולם בניגוד לתחזיות, העסק לא זרם. הרווחים המועטים לא הצדיקו את ההשקעה הרבה, אבל ר' אלחנן כבר לא יכול היה לעצור. הוא פעל בכל להטוטי לשמור על הקיים והשקיע עוד ועוד כספים, אך העגלה הלכה ושקעה. סופו של הסיפור העצוב, שר' אלחנן הוכרז כפושט רגל, כאשר חובותיו מטפסים כאמור לגובה בלתי נתפס של מיליון שקלים ויותר.

רבות השתעשע בחלום בו הוא מצליח איכשהו לשקם את העסק, אולם תקופת מה לאחר פשיטת הרגל, נפתח בעיר מגוריו עסק תואם לשלו. מישור חשב שהוא יצליח במה שר' אלחנן נכשל. היה זה הקס ששבר את גב הגמל. האבן שנזרקה אחר הנופל. הגולל שסתם את התקוות הקטנות שנותרו. הוא התמחה בתחום הספציפי הזה, ודווקא בתנאי השוק של עיר מגוריו, כל אפשרות אחרת לא באה בחשבון.

כל עתידו שלפניו - נהרס. חוץ מלגלג כל העת סכומים דמיוניים, היה עליו גם להתפרנס במשהו בינתיים. "היו תקופות שלא היה לי מה לאכול" הוא מספר בפשטות. מיטב שנותיו הצעירות הוקרבו על מזבח הכישלון הכלכלי ולולא ה' שהיה עמו, אזי חיים בלעווה.

היה זה תקופה קצרה לפני יום ההילולא של האוה"ח הקדוש. ר' אלחנן האזין לדרשה של אחד מחשובי המשפיעים והדרשנים, שהרחיב בדברים על בעל ההילולא. בתוך השיחה סיפר על סגולה שהייתה

"היו תקופות שלא היה לי מה לאכול, הוא מספר בפשטות..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

פינת ההלכה הרב יגון חורי

הלכות חג הסוכות

א. נאמר בתורה "בסוכות תשבו שבעת ימים... כי בסוכות הושבתי את בני ישראל". והם ענני כבוד שהקיף הקב"ה את בני ישראל שיצאו ממצרים לבל יכס שרב ושמש וציוונו הקב"ה לעשות סוכה שהיא זכר לענני הכבוד.

ב. הסוכה צריכה להעשות משלש דפנות וסכך, הדפנות שהם כותלי הסוכה ומחיצותיה, מותר לעשותם מכל דבר העומד בפני הרוח, למעט סדינים וכדומה שאינם כשרים לדפנות הסוכה, שהרי רוח מצויה מנודת אותם, וכל מחיצה שהולכת ובאה ברוח מצויה, אפילו בנדנד מועט פחות משלשה טפחים, אינה מחיצה. ואפילו אם מותח וקושר היטב את הסדינים בעמודי הסוכה בארבעת רוחותיה, אין להתיר לפי שפעמים שמתנתקים על ידי הרוח, ואינו שם על לב, ומברך ברכות לבטלה, וגם דינו כאוכל חוץ לסוכה. (חזון עובדיה עמ' א)

ג. יש להזהר שלא לעשות סוכה תחת מרפסת, אפילו אם גג המרפסת גבוה הרבה, שסוכה כזאת פסולה בהחלט. (ילקוט יוסף עמ' קל)

ד. נאמר בתורה: "בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישאל ישוב בסוכות, למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים". ופירושו חז"ל: שהם ענני כבוד שהקיפם הקדוש ברוך הוא. שבעה עננים היו, ארבעה מארבע רוחות העולם, ענן למעלה, וענן למטה, וענן אחד מלפניהם, הגבוה ממנו, והנמוך מגביו, והורג את הנחשים והעקרב, ומכבד ומרביץ לפניהם. לכן לכתחלה יכין קודם אכילתו שהוא יושב בסוכה זכר ליציאת מצרים, ושהוא בא לקיים מצות עשה מן התורה באכילתו בסוכה. ויכין גם כן לקיים מצות ישיבה בסוכה זכר לענני כבוד שהקיף הקב"ה את בני ישראל בצאתם ממצרים. (ילקוט עמ' תרטו)

ה. מצות עשה לאכול כזית פת (כ-30 גרם) בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות. (חזון עמ' ק)

ו. וצריך לאכול את הכזית פת שבסוכה, בלי הפסק, בתוך כדי אכילת פרס. [כשעד שבע דקות וחצי]. (ילקוט עמ' תרלו)

ז. כל שבעת הימים עושה אדם את סוכתו קבע, ואת ביתו עראי, שנאמר בסוכות "תשבו" ואמרו חז"ל תשבו כעין תדורו. כיצד, כלים הנאים ומצעות הנאות בסוכה, וכלי שתיה כגון כוסות בסוכה, אבל כלי אכילה כגון הקדרות והסירים חוץ לסוכה, כי אין דרך ארץ להביא הקדרה אצל השלחן לערות ממנה, ואם נהגו כן נשים עצלניות בטלה דעתן, ועל כל פנים לא יעשו כן בסוכה. (חזון עמ' קכח)

ח. נראה שמה שיש נוהגים להביא אל השלחן קערה גדולה, שבה עופות או אורז, וכל אחד מן המסובים לוקח ממנה ונותן לצלחת שלו ואוכל, שפיר דמי. שדרך הוא לעשות כן גם בפני אורחים מכובדים. וצלחות האוכל לאחר האכילה, נכון להוציאם מן הסוכה. (שם)

ט. לא יעשה שום תשמיש בזוי בסוכה, כגון שטיפת קדרות וקערות וכיוצא בזה, שלא יהיו מצות בזויות עליו, וכן אין להחליף חיתול לתינוק בסוכה. וכן אין לקצר דרכו על ידי הסוכה. (חזון עמ' קכט)

י. מותר לעשן סיגריות בסוכה, כשם שאוכלים ושותים בסוכה. (חזון עמ' קל)

יא. מבואר בזוהר הקדוש (פרשת אמור דף קנ:), שהוד קודשת שבעה אושפיזין עלאין קדישין, אבות העולם, משה ואהרן, ויוסף ודוד, נמצאת בסוכה, לפיכך היושב בסוכה עליו לשבת בדרך ארץ, בכבוד ובהדרה, ובפרט כי הסוכה גדולה קדושתה מאד, וכמו שאמרו (סוכה ט). שחל שם שמים על עצי הסוכה. ובמיוחד יש להזהר מאד להתרחק ממדת הכעס וההקפדה בתוך הסוכה, ולא ירים קולו על בני ביתו, וכל זה לכבוד האורחים רמי המעלה. והמשתדל שלא לדבר בסוכה כי אם דברי תורה, השם יתברך ישפיע עליו שפע קודשה וטהרה משבעה אושפיזין עלאין קדישין, ולהצליח בכל דרכיו. (שם)

יב. נשים פטורות מסוכה, אפילו בלילה הראשון של החג. ואם רצו לישב בסוכה, אפילו אינן טהורות מותר להן לישב בסוכה, ויש להן שכר כמי שאינו מצווה ועושה. ובלבד שלא יברכו "אשר קדשנו במצותיו וציוונו לישב בסוכה", כיון שהן פטורות. (חזון עמ' קמח)

יג. בכל ימי חג הסוכות בין ביום בין בלילה אסור לאכול "סעודת קבע" חוץ לסוכה, ושיעור סעודת קבע הוא יותר מכביצה פת. (שהוא כ-54 גרם) ועדיף שיאכל כששים גרם פת ואז מברך גם כן "לישב בסוכה". (חזון עמ' קלב)

יד. האוכל עוגות כשיעור יותר מכביצה חייב לאכול בסוכה, אבל לא יברך "לישב בסוכה", אלא אם כן אוכל שיעור קביעות סעודה, שהוא כשיעור שלש ביצים ומעלה (162 גרם). (חזון עמ' קלד)

טו. האוכל תבשיל מחמשת מיני דגן, כגון אטריות, ואכל ממנו סעודת קבע

(162 גרם) יש לו לברך "לישב בסוכה". אבל אם אינו קובע סעודה עליו, אם אוכל יותר משיעור כביצה (כ-54 גרם), אף על פי שחייב לאכול בסוכה, לא יברך "לישב בסוכה". ובפחות מכן פטור מן הסוכה. (חזון עמ' קלז)

טז. האוכל מיני פירות, אפילו אכל מהם שיעור אכילת קבע, וכן האוכל אורז או בשר או מגדים, או גבינה וביצים, מן הדין פטור מן הסוכה. (חזון עמ' קלח)

יז. השותה יין ומיץ פירות, וכל שאר משקים, ואפילו מי שקובע עצמו על היין פטור מן הסוכה. (שם)

יח. המחמיר על עצמו ואינו שותה אפילו מים חוץ לסוכה, הרי זה משובח, אבל יזהר שלא יברך "לישב בסוכה". ומכל מקום מי שנוהג על פי הדין ואינו מחמיר לאכול אכילת עראי ולשתות מים דוקא בסוכה, אפילו הוא תלמיד חכם, רשאי, ולא נחשב כמי שאינו מדקדק במצות. (חזון עמ' קמ)

יט. יש מתירים לאכול חוץ לסוכה עד כביצה פת, אפילו בשבת ויום טוב. וכן עיקר. (חזון עמ' קמא)

כ. אף על פי שמותר לאכול אכילת עראי חוץ לסוכה, מכל מקום אם הוא אוכל סעודת קבע בסוכה, אסור לו לשתות אפילו מים חוץ לסוכה. וכן אם יש בפיו ממה שאכל בסעודתו בסוכה, ויצא חוץ לסוכה, אסור לו להמשיך ללעוס מחוץ לסוכה, אלא יקפוז פיו עד שיחזור לסוכה, כיון שהכל בא מחמת סעודת קבע שחייבת בסוכה. (ילקוט עמ' תרצג)

כא. בכל ימי חג הסוכות, בזמן שיש קידוש, יש לקדש מעומד, ולברך "לישב בסוכה" בסוף הקידוש, ואחר כך יושב וטועם. ובלילה הראשון של החג כשמקדש, אחר ברכת הקידוש יברך "לישב בסוכה", ואח"כ ברכת "שהחיינו".

כב. אם שכח לברך "לישב בסוכה" קודם הסעודה, יברך כל זמן שנזכר כשהוא מיסב ואוכל בסעודה, כל שעודו ממשיך באכילת תבשיל, או אפילו פירות לקינוח סעודה, ואפילו בכל משקה אשר ישתה, רשאי לברך לישב בסוכה, אף שאינו מתכוין לאכול יותר מכביצה פת. אבל אם סיים סעודתו לגמרי, אינו מברך יותר לישב בסוכה באותה סעודה. וכל שכן אם בירך ברכת המזון. (ילקוט עמ' תשז)

כג. המצטער פטור מן הסוכה, כגון אם יש בסוכה זבובים או יתושים המטרידים אותו, או מפני הרוח, או מפני ריח רע יכול לצאת לאכול חוץ לסוכה. (חזון עמ' קנב)

כד. בימי הצנה והקור, יש לו ללבוש בגדים חמים ויאכל בסוכה ויוכל גם לברך "לישב בסוכה". ואם גם הבגדים החמים אינם מקילין עליו את צער הקור, פטור מן הסוכה. (ילקוט עמ' תשפג)

כה. הולכי דרכים ביום לצורך פרנסה, פטורים מן הסוכה, ביום, וחייבים בלילה, שאם יש סוכה במקום ההוא חייבים לאכול ולישן שם. ואם אינם מוצאים שם סוכה, פטורים. (חזון עמ' קסו)

כו. הנוסע במטוס במשך שעות רבות, מותר לו לאכול שם אפילו סעודת קבע, ופטור מן הסוכה. והוא הדין לנוסע באוטובוס מעיר לעיר ובדרך הוא מנמנם, דשפיר דמי. וכל זה כשהולכים לצורך פרנסה [או שהולכים לבקר את ההורים שיש בזה מצות כיבוד אב ואם] וכדומה, אבל היוצאים לטייל בימי חג הסוכות, אינם רשאים להפקיע עצמם ממצות סוכה, וחייבים לאכול סעודת קבע שלהם בסוכה. (שם)

כז. השינה בסוכה חובה בכל שבעת ימי החג, והשינה חמורה יותר מן האכילה, שאפילו שינת עראי אסורה חוץ לסוכה, שאין קבע לשינה, שפעמים שאדם מנמנם מעט, וזו היא שנתו. (חזון עמ' קצא)

כח. אין כל אדם יכול לומר מצטער אני, לפטור עצמו מן הסוכה, אלא רק בדבר שדרך בני אדם להצטער בו. אולם אם יודע בעצמו שהוא מאניני הדעת, וכל מי שהוא מאניני הדעת כמוהו, מצטער בזה פטור מן הסוכה. (חזון עמ' קצט)

כט. מי שאשתו חלשה, ויש להם ילדים קטנים, שמתעוררים בלילה ובוכים, וצריך לקום ולטפל בהם, ונבצר ממנו לדעת מתי לקום אליהם אם ישן בסוכה, מותר לו לישן בבית לצורך הטיפול בילדים. (חזון עמ' ר)

ל. ארבעת המינים צריך שיהיו ניטלים דרך גדילתם, עיקריהם למטה, וראשיהם למעלה, ואם הפך אותם, לא יצא. (חזון עמ' שמ)

לא. כשאוגדן יש להניח הדס אחד מצד ימין של הלולב, והדס אחד מצד שמאלו, והאחד שבאמצע יהיה נוטה קצת לצד ימין. ושתי ערבות אחד מימין ואחד משמאל. ויש להזהר לקשור את ההדס גבוה שיהיה יותר מן הערבה. (חזון עמ' שמה)

לב. כיון שמצוי הוא שינשרו העלים של ההדסים ובפרט של הערבות במשך החג, לכן יש להסיר את קשרי האגד של ארבעת המינים ולבדוק פעם ביומיים את ההדסים והערבות שלא נשרו רוב העלים של אחד מהענפים שלהם, על מנת שלא יהיו ברכותיו לבטלה ויפסיד את המצוה החשובה של ארבעת המינים. ואם נשרו רוב העלים של אחד מהם צריך להחליף להדס חדש או לערבה חדשה, ולכן יש להתארגן מבעוד מועד שיהיו לו הדסים ובפרט ערבות עודפים על החיוב למשך החג לעת הצורך.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

זה הכי טוב בשבילי!

ומצרי שאול מצאוני... אף על פי כן "אהבתי..."! שווה לי לשלם מחיר כבוד של צרות וייסורים, שכן מביאים אותי אלו ללב נשבר, ובכך חש אני את קרבת ה' - קרוב ה' לנשברי לב.

וכמאמר הגמרא (שבת יג ע"ב): אמר רבן שמעון בן גמליאל מגילת תענית מי חיברה? (מגילת תענית היינו הימים שהיו בהם צרות לישראל וניצלו בנס - שאין להתענות בהן). חנניה וסיעתו שהיו מחבבים את הצרות, אמר רבן שמעון בן גמליאל: אף אנו מחבבין את הצרות. ופירש רש"י: שהיו מחבבין את הגאולה מהניסים לשבח לה'.

וראה שהגמרא לא נקטה בלשון שהיו מחבבין את "הניסים", אלא את "הצרות", לומר שכל כך היו מחבבין את הקרבה לה' כתוצאה מהצרות עד שהיו מחבבין בשביל כך את הצרות עצמן. ומבאר הגר"י לוינשטיין זצוק"ל, אסון האנושות הוא השגרה וההרגל, אין כמוהו להשמיד כל חלקה טובה של התחדשות ושמחה, שכן למשל, אדם השמח בדירתו החדשה, באישתו החדשה, וכיוצא לאחר זמן מה כבר הסתלקה השמחה שכן ההרגל נטל ממנו את ההתחדשות. וכמו כן בקרבת ה', השגרה הורסת את ההתחדשות, ורק על ידי הצרות מתחדש האדם לחדש בקרבו את האמונה וקרבת ה', ובליבו הנשבר מתחדש באמונתו ובביטחונו ובהודאתו לה'.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

מעשה היה באחד ממכירי שהתגרש מאישתו, ובתקופה קשה זו לייתית אותו בדברי עידוד וחיוזוק באמונה, בתקופה זו חש הוא בדירות שכן אישתו נטלה את הילדים והבית, וכך נותר הוא בודד.

אולם ניצל מצבו זה לשיברון לב ולא לעצב, תפילותיו היו בהשתפכות הנפש, בבכיות ובדמעות.

לימים רבים פגשתי ושאלתיו על מצבו, והשיב לי: ברוך ה' נישאתי לאישה טובה וחכמת לב, מאושר אני למאוד, וברוך ה' אף יש לנו ילדים מזיווג זה, אלא שהוסיף ואמר: דבר אחד חסרתי את אותן התפילות שהיו בהשתפכות הנפש, אותן תפילות חסרות לי, שכן בהן הרגשתי קרבת ה', התענגתי על היותי כבן המתרפס לפני אביו, ואביו שומע אותי, אין לתאר את התחושה שחשתי לאחר התפילה, היאך כמין אבן נגולה מעל ליבי, תחושה נפלאה של ביטחון ועוז הננסך בי, כל אלה נעלמו ממני...

והוא שאומר דוד המלך ע"ה (תהילים קטז א-ב):

"אהבתי כי ישמע ה' את קולי כי הטה אוזנו לי", אומר דוד המלך אהבתי והתענגתי על מציאות זו שחש אני בה את הבורא שומע קולי, מטה אוזנו לי וכאדם המכופף אוזנו לשמוע את חברו, אין לי עונג גדול מזה, אהבתי...

ואף שבשביל עונג זה אצטרך לשלם מחיר כבד... אפפוני חבלי מוות

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילות עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר לימוד **כל ספר האידרא רבה דזוטא** בקברו של התנא האלוף **ר' שמעון בר יוחאי**

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר קריאת **כל התהילים בליל שבת**

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של **כל הזוהר הקדוש**

בוא והצטרף
לאלפי המפצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212